

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612010259
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Baňacký, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7612010259.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Baňackého, sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovvej a JUDr. Martina Michalanského v trestnej veci proti obžalovanému W. I. Q. pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31. 12. 2005, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/65/2012 zo dňa 30. 6. 2020, na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 4. októbra 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom sp. zn. 5T/65/2012 zo dňa 30. 6. 2020 podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodil obžalovaného spod obžaloby prokurátora pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31. 12. 2005, na tom skutkovom základe, že

v dňoch 14.-15. decembra 2004 v Prakovciach, okres Gelnica v spoločnosti Praktis s.r.o. Prakovce, ako jej konateľ v priebehu vykonávania kontroly investičných dokladov za obdobie rokov 2000-2004 pracovníkom Fondu národného majetku Slovenskej republiky, sekcie sledovania pohľadávok, zameranej na plnenie záväzku Praktisu s.r.o. v zmysle zmluvy o predaji časti podniku č. 637/1994 zo dňa 29.9.1994 čl.IV, bod 1. a jej dodatku č. 4 zo dňa 28.11.2002 čl. III., bod 7, a čl. V, bod 6, 7 v úmysle nezaplatenia nepreinvestovanej sumy, sankcie, úrokov z nepreinvestovanej sumy a úrokov z omeškania úrokov, predložil fiktívne doklady o vynaložených investíciách za obdobie rokov 2000-2004, pozostávajúcich z hlásení skončených výkonov výroby zápustiek, mzdových listov a zoznamy investícií zo 17.1.2001, 27.2.2002, 12.3.2002, 31.3.2004 a 1.12.2004, obsahujúce zoznam investičných nákladov v časti týkajúcich sa zápustiek, ktoré v skutočnosti preinvestované neboli, pretože v tomto období spoločnosť Praktis s.r.o. zápustky nevyrábala, čím dosiahol od Fondu národného majetku SR v Bratislave 17.12.2004 uznanie investícií ku škode Fondu národného majetku Slovenskej republiky v Bratislave vo výške 7.873 522,-Sk (202.925,82 €),

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku odkázal poškodenú stranu MH C. a.s., P. cesta XXX, J., W.: XXXXXXXXX s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie prokurátor priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 30. 6. 2020. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že rozhodnutie súdu čo do viny je nesprávne a jeho odôvodnenie je nepresvedčivé, neúplné, v rozpore s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku,

po nesprávnom vyhodnotení získaných dôkazov a teda aj v rozpore s jednou zo základných zásad trestného konania upravenou v ustanovení § 2 ods. 12 Trestného poriadku, zásadou voľného hodnotenia dôkazov. Rozhodnutie súdu je i v rozpore so skutkovým stavom veci zisteným už v prípravnom konaní a potvrdenom na hlavnom pojednávaní, preto je jeho rozhodnutie nespravodlivé. Pomerne dlhá doba od podania obžaloby do rozhodnutia súdu a množstvo hlavných pojednávaní navonok vzbudzuje dojem, že v danom prípade sa jedná o skutkovo a právne náročnú vec. V skutočnosti však jej podstata spočívala v zistení a rozhodnutí o tom, či v kritickom čase spoločnosť PRAKTIS zápustky vyrábala, alebo nie a či obžalovaný predložil fiktívne doklady predstavujúce investície na ich výrobu, ktoré doklady obžalovaný predložil pri kontrole pracovníkovi Fondu národného majetku. Prokurátor v tejto súvislosti poukazuje na výpovede svedkov vypočutých v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní, z ktorých nikto výrobu zápustiek nepotvrdil, pričom o vyrábaní fiktívnych dokladov majúci preukázať ich výrobu v podstate zhodne vypovedali svedkovia E. i E.. Prokurátor v záverečnej reči poukázal i na výpovede svedkov G., K., C., J., J., B., N., N., G. z ktorých ani jeden nepotvrdil výrobu zápustiek v inkriminovanom období. Súd nemal dôvod spochybňovať znalecký posudok, keďže znalec trval na svojich záveroch, že zápustky v sledovanom období vyrobené neboli. Súd nemal relevantný dôvod diskvalifikovať výpoveď jedného z najdôležitejších osôb spoločnosti PRAKTIS s.r.o., a to M. O. iba pre to, že bol v minulosti odsúdený, keďže jeho výpoveď bola presvedčivá a logicky zapadala do dôkaznej situácie, ktorú súd nesprávne vyhodnotil. Drobné odchýlky vo výpovediach svedkov vypočutých na hlavnom pojednávaní oproti ich výpovediam v prípravnom konaní neboli tak rozsiahle, keďže v podstate svedkovia na svojich tvrdeniach zotrvali, pričom treba zohľadniť i časový odstup od výpovedi v prípravnom konaní do výpovedi na hlavnom pojednávaní. Nesprávnosť vyhodnotenia skutkového zistenia spočíva v tom, že súd uveril iba jednej osobe, teda obžalovanému, že zápustky sa v inkriminovanom čase vyrábali a spochybnil všetky ostatné dôkazy, či už výpovede svedkov alebo znalecký posudok, ktoré preukazovali opak. Obžalovaný mal motív oklamať pracovníka Fondu národného majetku, ktorý spočíval v nesplnení záväzkov, teda nezaplatení nepreinvestovanej sumy, pri ktorom sa dopustil podvodného konania predstierajú okolností, ktoré boli v rozpore so skutočnosťou, práve spôsobom popísanom v skutku obžaloby.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na nové pojednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu prokurátora uviedol, že s jeho dôvodmi nesúhlasí. Rozsudok považuje za správny a zákonný, pričom sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku. Jeho vina nebola preukázaná ani prostredníctvom pomerne rozsiahleho dokazovania vykonaného v rámci prípravného konania, ako aj v rámci hlavných pojednávaní a zastáva názor, že odôvodnenie rozsudku spĺňa všetky zákonom ustanovené požiadavky. Súd prvého stupňa sa pomerne rozsiahlym spôsobom vyjadril k vykonaným dôkazom a predniesol aj myšlienky, ktorými sa pri posudzovaní a hodnotení jednotlivých dôkazov riadil. Správne podrobil výpovede svedkov M. O. a W. D., ktoré boli podľa jeho názoru ťažiskovými dôkazmi obžaloby, hodnoteniu vo vzťahu k ostatným vykonaným dôkazom a ďalším zisteným skutočnostiam, pričom dospel k záveru o pochybnosti a nedôveryhodnosti týchto dôkazov. Rovnako hodnotením záverov znaleckých posudkov č. 18/2005 a 1/2006 vypracovaných znalcom W. V. I. Q. dospel k správne záveru. Vo vzťahu k týmto znaleckým posudkom uviedol, že už v rámci prípravného konania mal pochybnosti o správnosti týchto znaleckých posudkov, čo aj opakovane uvádzal orgánom činným v trestnom konaní. V rámci prípravného konania viackrát navrhol vypracovať kontrolný znalecký posudok, nakoľko ani opakovanými výsluchmi znalca W. V. I. Q. neboli pochybnosti o správnosti ním vypracovaných znaleckých posudkov odstránené. Pochybnosti o správnosti znaleckých posudkov sa neodstránili ani v priebehu výsluchu znalca W. V. I. Q. na hlavnom pojednávaní. Práve naopak, výsluchom znalca na hlavnom pojednávaní sa pochybnosti o správnosti znaleckých posudkov ešte znásobili, pretože znalec postupoval pri vypracovaní znaleckých posudkov nesprávne, neuskutočnil meranie predmetných zápustiek v zmysle jednotlivých príslušných výkresov, nedokázal ich riadne identifikovať, a rovnako ani fyzicky neobhliadol všetky ním posudzované zápustky. Pri zisťovaní skutkového stavu vychádzal z komplexného posúdenia všetkých vykonaných dôkazov a pri ich hodnotení ich posudzoval samostatne, ale aj vo vzájomných súvislostiach, pričom dospel k správnym skutkovým zisteniam. Jeho tvrdenie bolo podporené radom viacerých na seba naväzujúcich dôkazov v podobe svedeckých výpovedí, listinných dôkazov, ako aj ďalších skutočností, ktoré sa objavili v rámci trestného konania.

Má zato, že obžaloba nemá úplnú predstavu o procese priebehu predmetnej privatizácie. Poukázal na skutočnosť, že v prípade, ak dva subjekty spolu obchodujú a vzájomne si vyrábajú tovary, je

pomerne bežným javom, že pri úhrade kúpnej ceny dochádza k započítaniu. Pokiaľ ide o investície, tak spoločnosť PRAKTIS, s.r.o. mohla investovať buď nákupom nástrojov alebo ich vlastnou výrobou. Zastáva jednoznačný názor, že nemal žiadnu motiváciu spáchať skutok, ktorý mu obžaloba kladie za vinu. Opätovne poukázal na skutočnosť, že spoločnosť PRAKTIS, s.r.o. disponovala nehmotným majetkom v takom rozsahu, že v prípade, ak by neboli v rámci kontroly Fondu národného majetku niektoré hmotné investície uznané, tak by ich spoločnosť PRAKTIS, s.r.o. vedela nahradiť týmto nehmotným majetkom. Poukázal nato, že absentuje preukázanie zavinenia ako vnútorného psychického vzťahu páchatel'a k objektívnym znakom trestného činu, pričom zavinenie sa musí vzťahovať na objekt trestného činu, objektívnu stránku trestného činu, všeobecne priťažujúce a obzvlášť priťažujúce okolnosti a protiprávnosť trestného činu. Pokiaľ ide o skutok, ktorý sa mu kladie za vinu, tak v tomto prípade musí ísť o úmyselné zavinenie, ktoré vyžaduje existenciu aj intelektuálnej, aj vôľovej zložky. Rovnako sa obžalobe nepodarilo preukázať ani objektívnu stránku trestného činu podvodu, nakoľko z vykonaného dokazovania nie je možné bez akýchkoľvek pochybností preukázať, že by naplnil skutkovú vetu trestného činu podvodu. S týmto záverom sa stotožnil aj súd prvého stupňa, ktorý ho v rámci zásady „in dubio pro reo“ oslobodil spod obžaloby.

Na základe vyššie uvedených skutočností zastáva jednoznačný názor, že rozsudok je správny a zákonný, pričom sa v plnom rozsahu stotožňuje aj s odôvodnením rozsudku a preto navrhol, aby odvolací súd v súlade s ustanovením § 319 Tr. por. odvolanie ako nedôvodné zamietol.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky navrhnuté dôkazy procesne zákonným spôsobom a na základe takto vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Svoje oslobodzujúce rozhodnutie odôvodnil tým, že spochybnil výpoveď svedka M. O. st., M. O. ml., svedkyne E., ako aj závery znaleckého posudku vypracovaného W. I. a na základe ostatných vykonaných dôkazov dospel k záveru, že nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že by obžalovaný bol predložil fiktívne doklady o výrobe zápustiek v rámci investičných nákladov pre Fond národného majetku, preto súd v rámci zásady „in dubio pro reo“ obžalovaného spod obžaloby oslobodil a poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku najprv vyslovuje hodnotenia jednotlivých dôkazov a svoje úvahy ohľadom hlásení skončených výkonov a mzdových listov, ktoré podrobuje istým úvahám, avšak z textu nie je zrejme k akým záverom a na základe akých svojich úvah dospieva a aký bol jeho myšlienkový postup. Uvedené sa týka aj zvyšnej časti odôvodnenia rozsudku, keď okresný súd začne rozvíjať hodnotenie istých skutočností vyplývajúcich z vykonaných dôkazov a následne vyslovuje hodnotiace závery bez toho, aby bolo zrejme, na základe akých úvah dospel k vysloveným záverom. V dôsledku uvedeného nie je možné preskúmať správnosť jeho úvah, teda na základe akých argumentov si osvojuje jednotlivé skutočnosti a na základe čoho dospieva k určitým skutkovým záverom. Z odôvodnenia rozsudku musí byť v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por. zrejme akými úvahami sa súd spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Okresný súd opomenul venovať náležitú pozornosť dôkazom, na ktoré upozornil aj prokurátor vo svojom odvolaní a ktoré vyznievajú v neprospech obžalovaného ohľadom tej skutočnosti, či sa v danej spoločnosti v inkriminovanom čase vyrábali zápustky tak, ako o tom svedčia doklady predložené FNM. Uvedené dôkazy je potrebné tiež vyhodnotiť jednotlivo, ako aj v spojení s ďalšími vykonanými dôkazmi a následne vyhodnotiť celé vykonané dokazovanie nezaujato a nestranne, pričom je potrebné sa riadne vysporiadať so všetkými dôkazmi, svedčiacimi tak v prospech, ako aj v neprospech obžalovaného a na základe vlastných úvah sformulovať závery, ktoré budú základom pre právne posúdenie zisteného skutkového stavu. V tejto chvíli nie je možné vecne preskúmať napadnuté rozhodnutie, nakoľko okresný súd svojim hodnotením neobsiahol celú šírku vykonaného dokazovania a teda jeho skutkové zistenia a závery, ako aj právne posúdenie je predčasné hodnotiť, pretože sa nevysporiadal so všetkými dôkazmi. Z uvedeného dôvodu krajský súd nie je schopný preskúmať správnosť napadnutého rozsudku.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd konštatuje nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení napadnutého rozsudku, nakoľko sa okresný súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými

pre rozhodnutie, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania, v dôsledku čoho sa napadnuté rozhodnutie okresného súdu javí byť ako predčasné.

Preto krajský súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V danej veci bude potrebné vyhodnotiť vykonané dôkazy v celej jeho šírke, teda aj v zmysle vyššie uvedených výhrad okresného prokurátora, najmä pokiaľ ide o výpovede svedkov: G., K., C., J., J., B., N., N. a G., ktorí nepotvrdili výrobu zápustiek, ako aj vo vzťahu ku všetkým ostatným okolnostiam významných pre rozhodnutie a znova rozhodnúť v danej veci. Až na základe takéhoto dôslednejšieho a detailnejšieho vyhodnotenia vykonaného dokazovania bude možné vo veci zákonne a spravodlivo rozhodnúť, pričom odvolací súd zdôrazňuje, že v danej chvíli nemožno vysloviť žiadny záver o tom, či úvahy okresného súdu sú alebo nie sú správne, pretože rozsudok nie je dostatočne odôvodnený na to, aby bol vecne nepreskúmateľný. V tomto zmysle odvolací súd nevyslovuje zámerne žiadny hodnotiaci úsudok, vec sa vracia na nové rozhodnutie súdu, aby tento na základe voľného hodnotenia dôkazov nestranne a nezaujato objektívne vyhodnotil všetky dôkazy a sám vo veci rozhodol, za plného rešpektovania jeho vlastných úvah a sudcovskej nezávislosti, pričom je potrebné podať vyčerpávajúcejšie odôvodnenie.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia v pomere hlasov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.